

Stjerner, mine venner i de dybe grunde

Digt af William Heinesen

Musik: Jens Bjerg

Vel - kom - men til - ba - ge, I skøn - ne lan - ge næt - ter! Nu kal - der stjer - ne - vå - ren bag

4 ver - dens død og dva - le - en fy - gen - de fro - dig - hed af lys, der al - tid vå - ger! Und -

7 se - lig be - trag - ter jeg mit føl - ge af stjer - ner: Stjer - ner om mit hus og stjer - ner ved mit le - je. For - *rit. a tempo*

11 tje - ner jeg den hæ - der, her - li - ge og stær - ke O - ri - on, at du føl - ger mig be - stan - dig på min vej?

15 Stjer - ner, mi - ne ven - ner, når mig glæ - de klin - ger stær - kest fyl - des jeg af tak til jer for -

Stjerner, mine venner i de dybe grunde

18

di I var tav-se, for-di I var gå-de-ful-de, mi-ne stren-ge ven-ner, og al-drig smil-te til mig med

22

rit. a tempo

mo-der-lig øm-hed, og hel-ler al-drig mød-te med hån min hyl-dest! Hvor ger-ne så jeg ik-ke mit

26

liv i je-res bil-led, det kla-re og simp-le tegn på kraft og me-ning: I - gen-nem død og tom-hed en

30

ild-gyl-den strøm! Stjer-ner, mi-ne ven-ner i de dy-be grun-de! Stol-te og sejr-ri-ge

34

stjer-ner højt i stor-men! Jeg mær-ker je-res var-me-en sit-ren gen-nem sin-det hver

37

gang jeg yd-mygt fat-ter om min skærv af e-vig-hed!